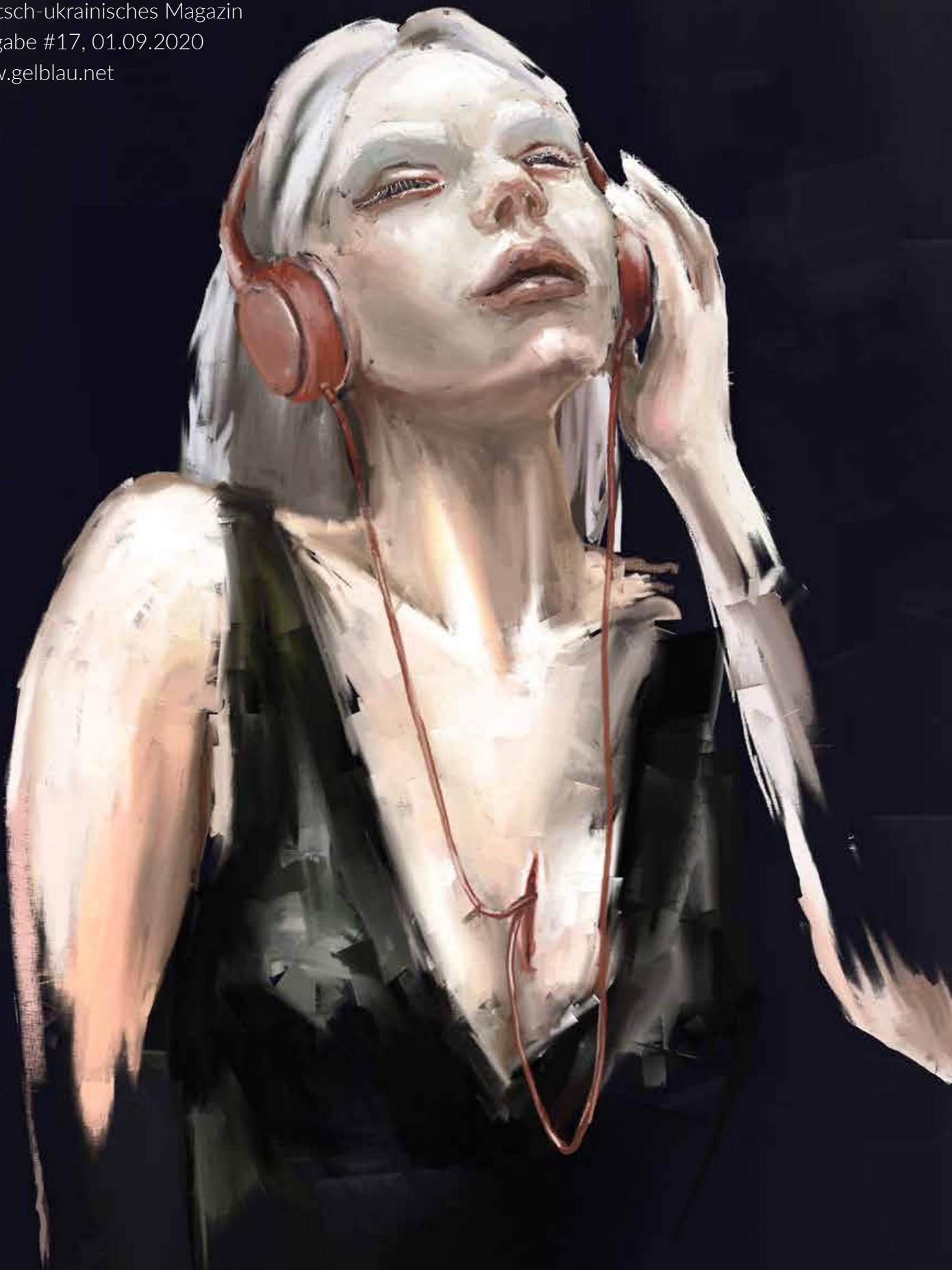

Gel[:b]lau

Deutsch-ukrainisches Magazin

Ausgabe #17, 01.09.2020

www.gelblau.net

Impressum

Chefredaktion: *Kseniya Fuchs, Ilona Ushenina*
Redaktion: *Afina Khadzbynova*
Layout: *Anton Vlasenko, Kseniya Fuchs, Julia Myrna, Yulia Vlasenko*
Illustration: *Kateryna Dorokhova, Katharina Kostuchenko, Julia Myrna*
Lektorat: *Afina Khadzbynova, Kseniya Fuchs, Ilona Ushenina, Christian Gerlach, Katharina Haberkorn*
Übersetzer: *Anna Gutsaliuk, Ilona Ushenina, Anna Travkina*
Herausgeber: *Ukrainisches Atelier für Kultur & Sport e. V.*
Rosenbergstr. 47b, 70176 Stuttgart
E-Mail: info@uaks.de
ISSN: 2509-8136, Limitierte Auflage
Erscheinungsweise: quartalsweise

Kontakt Redaktion: *E-Mail: red@gelblau.net, Telefon: +49 1525 396 97 65*

Webseite: *www.gelblau.net, [www.fb.com/gelblau.ua](https://www.facebook.com/gelblau.ua)*

Druck: *FLYER-ALARM GmbH, Alfred-Nobel-Str. 18, 97080 Würzburg*

Autoren: *Ілона Ушеніна / Ilona Ushenina*
Ксенія Фукс / Kseniya Fuchs
Сергій Кандул / Serhiy Kandul
Марія Шоломицька / Maria Szolomycka
Оксана Янцен / Oksana Janzen
Дарія Полудьонна / Daria Poludyonna
Євгенія Лопата / Evgenia Lopata
Катерина Дорохова / Kateryna Dorokhova
Анна Біленька / Anna Bilenka
Меланка Пірошук / Melanka Piroshuk
Остан Микитюк / Ostap Mykytiuk
Ірина Фінгерова / Iryna Fingerova
Катарина Габеркорт / Katharina Haberkorn

Credits für Fotos: *Petro Prystupov, Ganna Gryniva, Ukrainischer Verein in Niedersachsen e. V., Oleksii Sherepenko, Alan Mayer, Meridian Czernowitz, Olga Potsilniko, Moloch & Nadiya, Still in the Woods, Knygolav Verlag, Fabula Verlag, freepic.com, Wikipedia Commons, unsplash.com, pexels.com.*

© Copyright 2020 – Urheberrechtsbinweis

Alle Inhalte dieses Werkes, insbesondere Texte, Fotografien und Grafiken, sind urheberrechtlich geschützt. Das Urheberrecht liegt, soweit nicht ausdrücklich anders gekennzeichnet, bei Ukrainisches Atelier für Kultur und Sport e.V. Wer gegen das Urheberrecht verstößt (z.B. Bilder oder Texte unerlaubt kopiert), macht sich gem. §§ 106 ff. UrhG strafbar, wird zudem kostenpflichtig abgemahnt und muss Schadensersatz leisten (§ 97 UrhG).

Editorial

Любі читачі,

Музика завжди була універсальною мовою, яку розуміє кожен. Чого варте одне тільки Євробачення. Тисячі відвідувачів вболівають за „своїх“ виконавців, тримаючи високо національні прапори. Мільйони телеглядачів, зібравшись навколо телевізора, іноді навіть великими компаніями, нервово тремтять перед екраном і відсилають смс-ки. І хто б не переміг – це завжди неповторне свято музики, яка не знає кордонів. А невеличке опитування на фейсбуці серед друзів тільки довело цей вислів. Як виявилось, ціле покоління українців зростало в 90-ті під впливом Tic Tac Toe, Rammstein та Scooter. А такі сучасні українські митці як Онука, Stoned Jesus або Jinjer стають сьогодні дедалі відомішими за кордоном, зокрема в Німеччині.

Ми в Gel[blau] вже давно слідкуємо за українською музичною індустрією та дуже тішимось, що в нашій колекції інтерв'ю є розмови з Бумбокс, Go-A, Panivalkova, Шпилястими Кобзарями та багатьма іншими талановитими виконавцями. Тож ми й подумали, а чом би не присвятити музиці цілий номер? Адже музика – це не просто якийсь певний напрямок. Музика супроводжує людство протягом багатьох тисяч років, розвиваючись та міняючись разом із ним. Як міняють та міняються часи, так міняються й музичні смаки. Кожна епоха, ба кожне десятиріччя має сьогодні, мабуть, власний саундтрек, як і кожен з нас. Музика допомагає нам краще зрозуміти себе та свої емоції, іноді виводячи на поверхню давно забуті або заховані відчуття. Про це та про багато інших тем навколо музики ми й поговоримо в осінньому номері.

Приємного читання,
Ваша редакція
#всебудегельблау

Liebe Leserschaft,

Die Musik war schon immer eine universelle Sprache, die jeder verstehen kann. Alleine Eurovision Song Contest ist der Beweis dafür. Tausende von Besuchern fiebern für ihre Favoriten mit und halten ihre Nationalflaggen hoch in der Luft. Zur gleichen Zeit zittern – oft auch recht große – Menschengruppen vor dem Fernsehen und schicken SMS. Und egal wer am Ende gewinnt – es ist immer ein großes Fest zu Ehren der Musik, die keine Grenzen kennt. Das mit den Grenzen stimmt auch: Eine kleine Umfrage im privaten Kreis hat ergeben, dass eine ganze Generation der Ukrainer in den 90ern unter dem musikalischen Einfluss von Tic Tac Toe, Scooter und Rammstein groß geworden ist. Und die modernen ukrainischen Musiker wie Onuka, Stoned Jesus oder Jinjer werden immer bekannter im Ausland, speziell in Deutschland.

Wir in Gel[blau] haben schon immer die Entwicklung der ukrainischen Musikszene beobachtet und sind stolz darauf, dass unsere kleine Interview-Sammlung die Beiträge von solchen tollen Künstlern und Bands wie Boombox, 5'nizza, The Hardkiss, Panivalkova, Go-A und vielen weiteren beinhaltet. Und da dachten wir: Warum nicht eine ganze Ausgabe der Musik widmen? Denn sie ist mehr, als eine bestimmte Richtung wie Pop oder Jazz. Die Musik begleitet Menschheit seit mehreren tausend Jahren. So wie die Zeiten sich veränderten, veränderte sich auch die Musik. Jedes Jahrzehnt hat bestimmt einen eigenen Soundtrack, so wie auch jeder von uns. Die Musik bringt die Emotionen hervor, die schon lange vergessen oder tief verborgen wurden. Darüber und über einige anderen Themen rund um die Musik sprechen wir nun in dieser Ausgabe. Viel Spaß beim Lesen!

Ihre Redaktion
#alleswirdgelblau

Інтерв'ю з кобзарем Петром Приступовим

Сергій Кандул

«То ж сідаймо, брате мій, разом до бесіди.
Твого слова мед живий чистить мої біди».

З цими словами з пісні про щастя Григорія Сковороди я розпочинаю розмову з композитором, кобзарем та сквородознавцем з Ерфурта Петром Приступовим.

Петре, розкажіть, як у Вас виникла ідея покласти на музику вірші Сковороди, і чому саме Ви обрали кобзу для їх виконання?

Коли я вперше читав «Сад божественних пісень» Сковороди, ще не міг подумати, що стану автором музики до всіх 30-ти пісень. Але скласти музику хоча б до кількох з них дуже хотілося. Адже створити музику на вірші — це і є для мене достеменно, максимальне проникнення у творче горнило поета, де саме і зароджуються вірші. Разом із поетом я проходжу увесь шлях творення пісні. Тут він і друг мій, і порадник, і співрозмовник. І це дуже захоплює! Саме під акомпанемент кобзи мої пісні інтонаційно наблизилися до епохи Бароко.

Пісню «Час життя дорогоцінний» Ви якось порівняли із заповітом Шевченка. Чому?

Людське суспільство перебуває у різних станах, найвиразніші з них: війна, революція, мирна праця... Відомий з дитинства «Заповіт» Шевченка є могутнім заклик до боротьби: «...вставайте, кайдани порвіте / І вражою злою кров'ю Волю окропіте». Цей зак-лик гуртує, пригнічує індивідуальність людини на конче необхідну потребу колективного. І цей заклик українське суспільство кілька разів вже виконувало, зокрема у 2004 та 2014 роках. А от у мирному житті на перший план виходять індивідуальні риси кожної персони, з яких і складається суспільство. Висока якість окремої людини в елітах держави та у людському загалі стає запорукою процвітання країни. І тут найважливішим було б ще з дитинства зберегти у своєму

«пам'ятному дзеркалі» слова Сковороди: «...краще день чесно жити, од безчесних десяти / Краще день не грішити, ніж десяток в срамоті / Краще у святості день од безбожного году/ краще десять літ у потребі, ніж весь вік без плоду!» Ці рядки із Пісні 23-ої «Саду божественних пісень» є звертанням до нас, духовних нащадків українського любомудра 18-го сторіччя, це і є для нас Заповіт Григорія Сковороди.

Деякі пісні із «Саду» Ви виконували на сцені театру «Сузір'я», коли Сковороду грав Богдан Сильвестрович Ступка. Чи дала вам ця співпраця розуміння, як краще донести Сковороду глядачеві?

Спілкуватися із видатним актором — це великий дарунок долі. Школа Богдана Ступки надала мені змогу втілити сценічний образ Сковороди у моєму моноспектаклі.

Богдан Ступка (якого на сцені, власне, не було, бо то був вже Григорій Сковорода), у ході репетицій знаючи, що я вивчаю творчість Сковороди, запитав, яка різниця між поняттями «житіє» та «життя»? Я пустився у якісь довжелезні розмови, на що Великий актор відповів лаконічними формулами Сковороди: «Житіє означає — народитися, їсти, рости й... зменшуватися. А життя — то є плодоношення, яке зародилося із зерна істини, що панувала у серці людини». Ці тлумаченні увійшли у мій моноспектакль. Крім того, він зізнався мені, що не все у текстах розуміє. От відтоді я і задумався над перекладами пісенних текстів з давньої на сучасну українську мову, що згодом і вдалося здійснити.

Ми іноді сприймаємо філософію як щось абстрактне. Втім, Сковорода називає її «основною метою людського життя». Вам особисто якось допомагає сквородинське слово у повсякденному житті?

Мені допомагає знання того, що філософ називає «Зрідненою працею». За Сковородою, якщо обран а тобою праця є рідна тобі, то ти вже щаслива людина. Окрім того, у трактатах Сковороди рясним цвітом квітнуть дуже важливі формулювання, які варто пам'ятати. Як приклад приведу деякі: «Що вподобав, на те й перетворився», «З видимого пізнавай невидиме», «Бери вершину і матимеш середину», «Не все те отрута, що неприємне на смак».

Це тисячна частина того, що маємо у сквородинському доробку, що допомагає мені жити, тож і вам стане у пригоді!

То Ви вже знаєте відповідь на питання Сковороди: «Щастя, а де ти живеш?»

Після довгих спроб та іспитів зупинився на формулі Сковороди: «А щастя близько, у серці, в душі твоїй, саме там Бог і щастя». А пошук та знайдення «зрідненої праці» — це і є важливий елемент самопізнання.

З чого б Ви порадили розпочинати вивчення сквородинської спадщини?

Слухайте пісні «Саду божественних пісень». Ознайомтеся із листуванням Григорія Сковороди. Прочитайте біографію Сковороди, написану його учнем Михайлом Ковалинським. Далі увійдіть у світ байок Григорія Сковороди. Наступним може бути засвоєння твору «Найперші двері до християнської добронравності». Тепер ви готові до заглиблення у філософські трактати Григорія Савича.

Дякую за дружню бесіду.

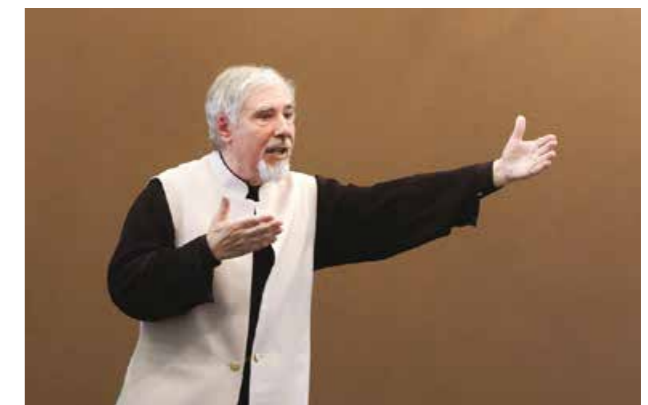
Дякую за можливість сказати на широкий загал про важливі речі ■

Сайт автора: <https://pristupov.wixsite.com/music>

Пісні «Саду»:

Повна версія цього інтерв'ю: www.gelblau.net/blog

„Setz dich, Bruder, sprich zu mir. Das hätte ich so gern.
Deine lebensspendenden Wörter halten meine Sorge fern“

Mit diesem Text aus dem Lied über das Glück von dem ukrainischen Philosophen des 18. Jahrhunderts Hryhorij Skoworoda beginne ich mein Gespräch mit dem Komponisten, Kobzar und Skoworoda-Forscher aus Erfurt Herrn Petro Pristupov.

Petro, wie sind Sie auf die Idee gekommen, Skoworodas Gedichte in Töne zu setzen und diese mit der Kobza vorzuspielen?

Als ich zum ersten Mal „Garten der Göttlicher Lieder“ von Skoworoda gelesen habe, konnte ich mir damals nicht vorstellen, die Musik für alle dreißig Lieder zu schreiben. Aber ich wollte unbedingt einige Gedichte vertonen. Die Musik zu den Gedichten zu verfassen bedeutet für mich, das wahre und komplette Eindringen in die kreative „Feuerstelle“ des Dichters, aus der die Poesie entsteht. Von dort heraus gehe ich mit dem Dichter durch den ganzen Weg der Kreation eines Liedes. Der Dichter wird zu meinem Freund, Berater und Gesprächspartner. Ein erstaunliches Erlebnis! Die Begleitung der vertonten Lieder mit Kobza nähert die Zuhörer/innen zur Barockzeit.

Das Lied „Die wertvolle Zeit des Lebens“ haben Sie mal mit dem „Testament“ von Schewtschenko verglichen. Warum?

Die Gesellschaft befindet sich in verschiedenen Zuständen. Die deutlichsten davon sind Krieg, Revolution, friedliches Leben. Das von Kindheit an bekannte Testament von Schewtschenko ist ein starker Aufruf für den Kampf. Dieser Aufruf zieht die Menschen zusammen, in dem der das Individuelle dem Kollektiven zum Opfer bringt. Die Ukraine ist diesem Aufruf mehrmals gefolgt, z.B. in den Jahren 2004 und 2014. Die friedliche Zeit bringt hingegen die individuellen Eigenschaften jedes Einzelnen hervor. Die Persönlichkeitsmerkmale der Regierenden und der Bevölkerung gewinnen an Bedeutung für die Entwicklung des Landes. Dann ist es höchst wichtig, die Worte von Skoworoda in unserem Gedächtnis zu bewahren: „Lieber ist eine Stunde voller Gnade und Trost/ Als ein Tag in den Sünden, der vergeht nur umsonst/Rein ein Tag in der Ehre siegt ein Jahr in der Sucht;/Böse Ewigkeit ist leerer als zehn Jahre mit der Frucht!“ Diese Zeilen aus dem Lied 23 des „Gartens der göttlichen Lieder“ sind ein Aufruf an uns, die geistigen Nachfahren des ukrainischen Philosophen des 18. Jahrhunderts, ein Testament von Hryhorij Skoworoda.

Ihr musikalisches Theaterstück „Ich kenne den Menschen“ beginnt mit den Worten „Die Welt schläft.“ und endet mit dem Aufruf „Höre, der Mensch, was für ein Kern in dir steckt“. Um welchen Schlaf und welchen Kern handelt es sich?

Dieser „Schlaf“ lässt sich heute als „Zombi-Gestalt“ bezeichnen. Diese von der TV-Propaganda hergestellte „Golems“ sind sehr gefährliche Wesen, denn sie verspüren keine moralischen Hindernisse, der tierischen Sucht nachzugehen. Über die Bekämpfung dieser tierischen Sucht schreibt Skoworoda. Derjenige, dem es gelingt, das tierische „selbst“ zu beseitigen, bekommt das Vergnügen vom „kräftigen Kern“, einer befreiten Seele. Diese Idee steht im Mittelpunkt meines Werkes „Ich kenne den Menschen“.

Manchmal nehmen wir die Philosophie als etwas Abstraktes wahr. Skoworoda nennt sie hingegen „das Hauptziel des Lebens“. Inwiefern hilft Ihnen die Lehre von Skoworoda im Alltag?

Mir hilft z.B. Skoworodas Lehre über die „Berufung“. Derjenige der seine Berufung gefunden hat ist schon ein glücklicher Mensch. Übrigens beinhalten seine Traktate zahlreiche Formeln, die man lernen kann. „Was du gemocht hast, das bist du geworden“, „Aus Unsehbarem lerne Sehbares“, „Strebe nach dem Höhepunkt und du wirst die Hälfte erreichen“, „Nicht alles was dir nicht schmeckt ist Gift“. Das ist nur ein winziger Teil des Erbes Skoworodas, woraus ich den Nutzen für mein Leben ziehe. Sie finden da bestimmt auch viel Nützliches für sich!

Wie würden Sie empfehlen, mit dem Erbe Skoworodas anzufangen?

Hören Sie sich „Garten der Göttlichen Lieder“ an. Machen Sie sich mit den Briefen Skoworodas vertraut. Lesen Sie die Biographie Skoworodas, geschrieben von seinem Schüler Mychajlo Kowalynskij. Entdecken Sie die Welt von Skoworodas Fabeln. Als nächstes nehmen Sie „Eingangstür zu christlichen Sittsamkeit“. Jetzt Sind Sie bereit, in seine philosophische Traktate einzutau-chen.

Ich bedanke mich für das freundliche Gespräch.

Danke für die Gelegenheit, wichtige Themen ans Publikum zu bringen ■

Interview mit Kobzar Petro Pristupov

